

Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

ΤΗΝ **Κυριακὴ** Γ΄ τῶν Νηστειῶν, 17.3.2008 ἐκ.ήμ., τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, στὴν ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων, τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός,

Ἄναπληρωτῆς Πρόεδρος, συλλειτουργήσαν δὲ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, Ἱερομόναχοι καὶ Ἱεροδιάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Πραγματοποιήθηκε ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς Τάξεως λιτάνευσις, ὕψωσις καὶ προσκύνησις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πρὸς παρηγορίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν συμπροσευχομένων πιστῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἐξεφώνησε θεῖο Κήρυγμα, ἀναφερθεὶς στὴν ἀπάρνησι τοῦ ἑαυτοῦ μας, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἀπὸ ὅλους μας ὁ Κύριός μας, δηλαδὴ τὴν ἀπάρνησι τῶν παθῶν μας καὶ τοῦ «ιδίου θελήματός» μας, προκειμένου νὰ ἄρουμε τὸν Σταυρόν μας, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν ὁδὸ τοῦ Φωτὸς καὶ νὰ ὁμοιωθοῦμε στὸν Χριστό.

Ὡς χαρακτηριστικὸ παράδειγμα προεβλήθη ὁ Ἅγιος Ἀλέξιος ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἐρωτάζετο ἡ μνήμη (17 Γ΄) καὶ ὁ ὁποῖος παρέμεινε καθηλωμένος στὸν σταυρὸ τῆς αὐτοθυσίας καὶ ἀφιερώσεως μὲ ὑπομονή, ἀποφασιστικότητα καὶ ἐγκαρτέρησι, ἂν καὶ τὰ τε-

λευταία 17 ἔτη τοῦ ἐπιγείου βίου του διέμενε γιὰ τὴν Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στὸν πατρικὸ τοῦ οἴκο στὴν Ρώμη, χωρὶς νὰ φανερωθῇ στοὺς θρηνοῦντας ἀπαρηγόρητα τὴν στέρησί του γονεῖς του καὶ στὴν σύζυγό του!...

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς, ἐδόθη

ἡ εὐκαιρία νὰ τονισθῆ ἀπὸ τοὺς Θεοφιλεστάτους Κυπριανὸ καὶ Κλήμεντα, μὲ ιδιαίτερη μάλιστα ἔμφασι, ἡ βαθυτέρα ἔννοια τοῦ Σταυροῦ κάθε Χριστιανοῦ, ὡς ὑπομονὴ στὶς διάφορες δοκιμασίες, τὶς ὁποῖες ἐπιτρέπει ἡ ἀγαπητικὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Χωρὶς Σταυρό, ὑπεμνήσθη, δὲν ὑπάρχει σωτηρία· εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ξεπερασθῆ ἡ *καθηκοντολογία*, δηλαδὴ ἡ τυπικότης τῶν ἀσκητικῶν κόπων, καὶ νὰ ἄρουμε τὸν Σταυρόν μας ἐν ὑπομονῇ, εὐχαριστία καὶ δοξολογία, διότι ἔτσι ὁ Σταυρὸς τελικὰ λειτουργεῖ ὡς *γέφυρα*, ἡ ὁποία ἐνώνει τὸ ἐνθάδε μὲ τὸ ἐπέκεινα.

Ἐν κατακλιῖδι, ἔγινε ἀναφορὰ στὴν προφητεία τοῦ Ἀββᾶ Ἰσχυριῶνος, ὅτι στὴν ἐσχάτη γενεὰ οἱ ἄνθρωποι «οὐκ ἔχουσιν ὄλως ἔργον (κόπους, ἀσκήσεις)»· «μέλλει δὲ ἔρχεσθαι αὐτοῖς πειρασμός. Καὶ οἱ εὐρισκόμενοι δόκιμοι ἐν τῷ πειρασμῷ ἐκείνῳ **ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΚΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΕΥΡΕΘΗΣΟΝΤΑΙ**».

